

[Finansministeren.]

har været muligt at opnaa inden for Over-Skyldraadet.

Det Arbejde, der paa det saaledes fastlagte Grundlag har været udført af Over-Skyldraadet og Landsoverskatteraadet, har været af stor Værdi for hele Lignings- og Vurderingsarbejdet Landet over, baade hvad Afgørelser i Klagesager og hvad større Ensartethed i Ansættelserne angaar, men med Hensyn til den almindelige Rigtigholdelse af Ligningen og Vurderingerne er der utvivlsomt endnu en betydelig Indsats at gøre. For Ejendomsbeskatningens Vedkommende blev der da ogsaa ved Indførelsen af Grundstigningsskyldloven af 1933 fra Rigsdagens Side peget paa, at Spørgsmaalet om den mest hensigtsmæssige Organisation af Vurderingsmyndighederne burde tages op til indgaaende Undersøgelse, for at der kunde tilvejebringes størst mulig Sikkerhed for Vurderingernes Overensstemmelse med Værdien i Handel og Vandel.

Ved Skattekommissionens Nedsættelse i Fjor havde man selvsagt disse Forhold for Øje, og det blev i Kommissoriet paalagt Kommissionen at fremkomme med Forslag om Foranstaltninger til Forbedring af Ligningen. For saa vidt de centrale Ligningsmyndigheder angaar, er dette Paalæg nu efterkommet gennem det foreliggende Lovforslag. Naar det kommer særskilt frem, skyldes det navnlig det ønskelige i, at Rammerne paa dette Omraade er fastlagt, forinden de Skatteændringer, der maatte blive Følgen af Kommissionens Arbejde i øvrigt, skal føres ud i Livet. Desuden er Forholdet det, at Stillingerne som Formand i Landsoverskatteraadet og Over-Skyldraadet for Tiden er ledige, saa ogsaa af den Grund bør en endelig Ordning nu tilvejebringes.

Lovforslaget gaar i Hovedsagen ud paa, at de Funktioner, som hidtil er udøvet af Over-Skyldraadet og Landsoverskatteraadet, overgaar til et Ligningsdirektorat og et Ligningsraad samt en Landsskatteret, saaledes at Vejlednings-, Tilsyns- og Revisionsarbejdet henlægges til Ligningsdirektoratet og Ligningsraadet, baade hvad de personlige Skatter og Ejendomsskatterne angaar, medens Klagepaakendelsen for begge Skattearters Vedkommende henlægges til Landsskatteretten. Ved en saadan Reform opnaar man at faa de rene Linier frem i Forholdet mellem den skattepaakendende og den skattekontrollerende Virksomhed.

Som Appellinstanserne nu er ordnet, er Myndigheden til at domme Skatteyderne og det offentlige imellem og Myndigheden

til at rejse Sag over for Skatteyderne og revidere Ansættelserne sammenblandet paa en Maade, der ikke stemmer overens med de almindelige Retsprincipper. Og det er klart, at jo stærkere man underbygger den kontrollerende Virksomhed, desto nødvendiggør det, at Skatteyderne faar Adgang til at føre deres Klager frem til en Institution, der staar frit og er uafhængig af Tilsynsmyndigheden.

I Landsoverskatteraadet har man allerede nu i nogen Grad søgt at holde de to Opgaver ude fra hinanden, idet man i 1919 henlagde Kontrollen med Ligningen til en særlig Afdeling under Ledelse af Næstformanden, ligesom der blandt Medlemmerne blev valgt et særligt Udvalg, det saakaldte Ligningsudvalg, der faar forelagt alle Spørgsmaal af mere almindelig Betydning inden for Ligningsafdelingens Omraade. Men Næstformanden og Ligningsudvalgets Medlemmer deltager ogsaa i de almindelige Raadmøder, og udadtil er Landsoverskatteraadet stadig en Institution, som kan gribe ind og forlange en Ansættelse forhøjet, hvorefter Skatteydøren, hvis han anser Ændringen for uberettiget, skal henvende sig til den samme Institution som øverste Instans. Det er forstaaeligt, om Skatteydøren bliver betænkelig ved en saadan Fremgangsmaade.

Hvad der her er sagt om Landsoverskatteraadet, gælder tillige — og i endnu højere Grad — for Over-Skyldraadets Vedkommende, hvor Virksomheden end ikke er delt i 2 Afdelinger.

Ifølge Lovforslaget skal Ligningsdirektoratet ledes af en Ligningsdirektør, der tillige er Formand for Ligningsraadet. I dette Raad indtræder desuden 14 Medlemmer, hvoraf 6 vælges af Rigsdagen og 8 af Finansministeren. Af de Medlemmer, der vælges af Finansministeren, skal 4 være Repræsentanter for Landbruget, Industrien eller Haandværket, Handelen og Arbejderne. Gennem Ligningsraadet tilføres der Tilsynsvirksomheden et borgerligt Element, som paa en Række Punkter faar den afgørende Bestemmelsesret med Hensyn til Arbejdets Planlæggelse og Gennemførelse. Det er saaledes Raadet, der fastlægger de nærmere Retningslinier for Udøvelsen af Tilsynet med og Revisionen af Skatteligningen, ligesom Raadet skal godkende almindelige vejledende Anvisninger, som udgaar fra Ligningsdirektoratet til de skattelignende Myndigheder. Saa fremt Ligningsdirektoratet ved sine Undersøgelser kommer til det Resultat, at en Skatteansættelse er urigtig, og derefter forelægger Sagen for Ligningsraadet, kan dette Raad enten selv ændre Ansættel-